

4. Agnete hun stander paa Højelofts Bro.

(Agnete og Havmanden.)

Allegretto.

Dansk Folkemelodi.

1. Ag - ne - te hun stan - der paa Høj - e - lofts Bro, straks

kom der en Hav - mand fra Bun - den op. Haa, haa,

haa! Straks kom der en Hav - mand fra Bun - den op.

2. „Og hør du Agnete, hvad jeg siger dig,
vil du være Allerkæresten min?“

3. „O ja, saamænd, det vil jeg saa,
naar du fører mig under Bølgen blaa!“

4. Han stopped hendes Øre, han stopped hen -
des Mund,
saa førte han hende til Havsens Bund.

5. Agnete hun sad over Vuggen og sang,
da hørte hun, Engellands Klokker de klang.

6. Agnete hun gik for den Havmand at staa:
„Og maa jeg mig udi Kirken gaa?“

7. „Ja vel maa du til Kirke gaa,
naar du kommer hjem igen til Børnene smaa.

8. Men naar du kommer i Kirken ind,
maa du ej gaa i kær Moders Stol din.

9. Naar Præsten han nævner den høje,
da maa du dig ikke nedbøje!“

10. Han stopped hendes Øre, han stopped
hendes Mund,
saa førte han hende til Engellands Grund.

11. Men der hun kom i Kirken ind,
da gik hun ind i kær Moders Stol sin.

12. Da Præsten han nævned den høje,
hun monne sig dybt nedbøje.

13. Og Havmanden tren ad Kirkedøren ind,
alle de smaa Billeder de vendte sig omkring.

14. „Og hør du, Agnete, hvad jeg siger dig,
dine smaa Børn længes efter dig!“

15. „Lad dem længes, mens de længes vil,
ret aldrig kommer jeg mere dertil!“

16. „O, tænk paa de store, og tænk paa de smaa,
og tænk paa den lille, som i Vuggen laa!“

17. „Ret aldrig jeg tænker paa store og smaa,
langt mindre paa den lille, som i Vuggen laa!“
Haa, haa, haa!

Langt mindre paa den lille, som i Vuggen laa.

Folkeviser.